

מסורת הש"ס

משילין פרק חמישי ביצה

לז

עין משפט
גזר מצוה

(א) [שבת קטז:] (ב) [ש"ס
מ"ו, א] [לעיל ב: לה:]
(ד) [ז"ל תמ"א, (ה) [ג'
הערוך אלא], (ו) שבת מב.
וכל הסוגיא ע"ש מה
שנינו, (ז) [שבת קנז:
וה"ל, (ח) [לעיל לה: שבת
מב, (ט) שבת מב, י] שם,
(י) שבת עה, קג, קי"א: קח.
קכ: קלג, קמג, סוכה לג:
כמויות ו. כבורות כה,
ז' [ז"ל וכדק, (ח) ש"ך
לע"ז,

לעזי רש"י

אגוד"ש [אגודי"ש]. חד.

מוסף רש"י

פורסין מחצלת על גבי
אבנים. מפני הגשמים
שלא ימחו או לא יקבלו טמא
מאחר שמצוה נמצא
(שבת מב). מקורולות.
לחשן חד ורחיות לקיות
דכו דבר הניטל (שם).
דחוי למזגא עליהו.
להשקן, שכל הסתקן ק'
היתה, יושב ק"ת ושקט
ק"ת על שמהו (שם).
מורה רבי שמעון
בפסיק רישיה ולא
ימות. לאמר אחרון ראש
במהם וז' שבת וא"י וזה
שמות דכיון דלי אפרס
שלא תמות כמתין שבי
ליה, וי אמרין דבר שאין
מתכוין מותר, כגון היס
לדפסר ליה בלא חסור,
כגון גורר אדם מטה כסא
וספסל וכלבד שלא יתכוין
לשנות מרחק, ואע"ג דלכא
למחש דלמא עבד מרחק,
כיון דלא מתכוין להבי
לדפסר לגרמה בלא מרחק
כי עבד נמי מרחק דהו
מלאכה גמורה לא מתייבס,
אלא הכי דודאי עבד
מורה (סוכה לג).

הסם סקן כו'. כלומר ועוד שאלה אחרת: שלא יגמור אם האולר.
אם לא היו שם אלא ארבע או חמש קופות שהתירו לו במקום שיש
יותר כאן לא התירו לפנותו כולן ולגלות את הרצפה דלמא היו זה
גומא ומשום לה: והכל סקן. כלומר ועוד יש לשאול: באוסו הגג.

שהרצפה בגג שהפירות צו: אין
מטלטלין. בפירות שבגג שאלה להשילן
מפני הגשמים קא מיירי ואפילו
בגומתיהן של שני בתים ששוין שאין זה
גבזה מזה שהא שם טורח עליה
ורידה: בחלונות. כגון אם מוקף
מחילה ואין צו ארובה אבל יש חלון
במחילה לחצר או לבית לא ישלשלם
בשקין דרך החלון בחבל מפני שיש
טורח להעלות מן הגג לחלון ומשם
לארץ: סולמות. כל מדרגה קרי
סולס ואף הכבשים שטנו: ואפילו
אויירא לזנני. לזנני הסדורים
ומוקאים לזנני וגשמים נוטפים
ומתירא שלא ימחו מותר לטלטל
כלים לזכרון ולכסותן ולא אחריו
הואיל והן עומן אין נטלין אף הכלי
לא ינטל לזכרון: ור' יצחק אומר.
דוקא פירות הראוין לטלטול הוא
דשני רבנן לטלטל כלים לזכרון אבל
מידי דלאו צו טלטול אין כלי נטל
לזכרו: אלא לדבר הניטל. לזכרון
דבר הניטל: ואייד דסנא רישא.
פירות הראוין דעל כרחק גדחיו
לנטלטל אצטרך לנמקט שהי מטלטל
הן עומן ומשילין נקט נמי לענין
כסוי פירות הראוין ומיהו סיפא לאו
דוקא והוא הדין לזנני: סק וכו' כדי
יין. מכדי בהני לא איירי לעיל וכוין
דתנן הכא ובלא לשמעינן דברים
אחרים לצד פירות היה לו להשמיענו
לזנני וכ"ש אלו: הכי גרסינן כהא
במאי עסקין דנטינא. כלומר לא
צא להשמיען כי אם כיוצא בלזנני
וובדבר דהקן כדי יין דקא מוסרין
ותני דנטינא עסקין שאסורין
צלטול לשמעינן דרישא פירות
הראוין דומיא דמשילין והדר נקט
להקן לשמעינן אף שאין ראוין:
הפסד מועט. גשמים הנוטפין על
יין הפסד מועט הוא עד שתחשך
ויסלקם אלא הפירות מרקדין: נוטפין
כלי חסם הדלף. הרי שכלי נטל
לקבל צו מוקפה כי האי דלא חזי
למידי: דלף הראוי. שהן לזולין
וראוין לזכמה: על גבי אבנים.
שגובין לזנני וכשהן מתחלחין כריך
לחזור ולנגבן שאין מקצלות את הטמא

ברטיבלא. וא"ת והא אמרי' לעיל בסוף המביא (דף לה: דעבל
מוכן הוא ששם עבד ומקנו ממון ובפרק כירה
(שבת מג). נמי לא חשבי ליה מבטל כלי מהיכנו כיון דחזו א"כ אכתי
תקשי לן דעבל אין אוירא לזנני לא וי"ל דעולא יאמר לך דמ"מ
חשיבי ליה כדבר שאינו נטל כיון

התם תנן א' אבל לא את האוצר ואמר שמואל
מאי אבל לא את האוצר א' אבל לא יגמור את
האוצר כולו דלמא אתי לאשווי גומות הכא
מאי התם הוא בשבת דאסור משום דחמור
אבל יום טוב דקיל שפיר דמי או דלמא התם
דאיכא בטול בית המדרש אמרת לא הכא
דליכא בטול בית המדרש לא כל שכן והכא
תנן משילין פירות דרך ארובה ביו"ט ואמר
רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל

מוגג לגג לא ותניא נמי הכי אין מטלטלין מוגג לגג אפי' כשגותיהן שוין
התם מאי א' (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום
טוב דקיל ואתי לזולין ביה אבל א' שבת דחמירא ולא אתי לזולין בה
שפיר דמי או דלמא מה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא
הפסד פירות לא כל שכן הכא א' (תנן) לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא
יורידם דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול
בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא
הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל
שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא יואפילו א' אוירא דלכני ר'
יצחק אמר פירות הראוין ואזא ר' יצחק לשעמיה א' דאמר ר' יצחק אין כלי
ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין
אוירא דלכני לא הוא הדין דאפי' אוירא דלכני ואייד דתנא רישא משילין פירות
תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי
עסקין במיכלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתירא
הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא
להפסד מרובה חיששו להפסד מועט לא חיששו קמ"ל תנן נותנין כלי
תחת הדלף בשבת ב' בדלף הראוי תא שמע א' פורסין מחצלת על גבי לבנים
בשבת דאייתור מבנינא דחוי למזגא עליהו תא שמע א' פורסין מחצלת
על גבי אבנים בשבת באבנים מקורולות דחויין לבית הכסא תא שמע א' פורסין
מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני
הגשמים ובלבד שלא יתכוין לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב
עוקבא במישן לרב אשי התינו בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים
מאי איכא למומר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות
הן הכא במאי עסקין שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני
ובלבד שלא יתכוין לצוד לפלוג ולתני בדידה במה דברים אמורים שחשב
עליהם אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהם ובלבד
שלא יתכוין לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא
סיפא ובלבד שלא יתכוין לצוד אותן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין
מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרויהו א' מורה רבי
שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי
עסקין דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצוד
אלא

יא א מיי פ"ה מהל'
שבת הלכה ב ופכ"ו
הלכה טו טו"ש"ע א"ח סימן
שלם סק"פ א:
יב ב מיי פ"ה מהל'
י"ט הלכה ט טו"ש"ע
א"ח סימן תקפא סק"פ א:
יג ד מיי פ"ה מהל'
שבת הלכה כג כה
טו"ש"ע א"ח שם סק"פ ב
וסימן שלם סק"פ ז:
יד ה ו מיי פ"ה מהל'
הלכות שבת הלכה
כד כה טו"ש"ע א"ח סי'
שלם סק"פ ח וסימן תקפא
סק"פ ג:
טו ז ו מיי פ"ה מהל'
הלכה כה טו"ש"ע א"ח
סימן שלם סק"פ ד:
טז ח מיי פ"ה מהל'
הלכה כה טו"ש"ע א"ח סימן
שלם סק"פ א:
ז' ו מיי פ"ה מהל'
הלכה כה טו"ש"ע א"ח סימן
שלם סק"פ א:

רבינו חננאל

הכא אמר רב נחמן לא
שנו אלא באותו הגג
אבל מוגג לגג אפילו
גגותיהן שוין לא, ותניא
נמי הכי, ותוב הכא
תניא לא ישלשלם בחבל
בחלונות ולא יורידם
דרך סולמות, התם משום
הפסד פירות אמר ר' יצחק
שאיין כלי נטל אלא לדבר
הניטל בשבת. עולא אמר
אפילו אוירא דלכני, תנן
וכן כדי יין וכדי שמן.
כלומר פירות אין לבנים
לא, ופרקינן אלו הכורות,
טבל הן שהן חשוכין
לכלבים שאינן ראויין
לאכול מהן היום, ועוד
אקשינן לר' יצחק נותנין
כלי תחת הדלף, הגה
אין פירות, ופירק בדלף
הראוי להשתמש בהן, וכן
פורסין מחצלת ע"ג כורת
דבורים בשבת בחמה
מפני החמה ובגשמים
מפני החמה דבש נמי
כר, ופירק כורות נמי
בדאיכא דבש בגווה שהן
פירות, ובלבד שלא יתכוין
לצוד, כלומר כשפורש
המחצלת על הכורות,
ירוחה למחצלת מעט
מחזק לנקב שנכנסין
ירוצאין בו הדבורים, כי
אם ישלשל המחצלת
בדפני הכורות במקום
הנקב, אין הדבורים יכולין
לצאת ומצא כצורה
בשבת או ביו"ט, ואע"פ
שאין במיני דבורים ניצוד.